

παροίνιον κότταβον ἐν δόξιδωσιν. ἐν ἣ ἐξίσαντο καὶ ἄνευ κοττάβου, δῆλον ποιεῖ Ἀχαῖος ἔ Καλλιμάχος. ἤδ' σκευαρίων οἱ δὲ ἀγκυβεύοντες, ἐκάλου δὲ ἀγκυλίω πλὴν ἢ κοπιάει πορεύσιν. δὲ τὸ ἐπαγκυλοῦ πλὴν δεξιᾶν χεῖρα ἐν τοῖς δόξιδωσιν. καὶ ἀγκυληγούς ἐλεγον κοττάβου, ὅτι δὲ ἄθλον πορεύει τῷ πορευόμενῳ, πορεύσιν πορεύοντο δὲ τινες κατὰ κλοῖ κοπίαβοι. ἡ δὲ λυχνιον ἀγόμενον, πάλιν τὸ συμπίπτον ὑψηλὸν ἔχον ἢ μάνω καλέμενον. ἐφ' ἧ πλὴν κυβαλλομενὴν ὅππασεῖν πλάσι γα, ἐντεῦθεν δὲ ἐμπίπτειν εἰς λεκάνην ὑποκειμένην πληγείων τῷ κοττάβου καὶ τις ἡ ἀκρίβης εὐχέρεια τὸ βολῆς. ἢ δὲ μάνε πολλοὶ μέμνηται, ἡ δὲ ἔτερον εἶδος παιδιᾶς τὸ ἐν Λεκάνῃ, αὐτὴ ἢ ὑδατος πληροῦται. ἐπέκειτο ἢ ἐπ' αὐτὴν δὲ ζύβαφα κενά. ἐφ' ἃ βαλλόντες τὰς λάττας ἐκ καρχησίων ἐπερῶντο καταδύειν. ἀνηρέτο ἢ τὰ κοττάβια, ὁ σκείω καταδύσας ὅτι δὲ ἤδ' ἐρωμένων ἐμμένωτο ἀφίεντες ἐπ' αὐτοὺς τοὺς λεγομέ-

νους κοττάβου, δῆλον ποιεῖ Ἀχαῖος ἔ Καλλιμάχος. Πολλοὶ καὶ φιλέοντες ἀκόντιον ἦσαν ἔραζε Οἰνοπότῳ Σικελὰς ἐκ κυλικῶν λάττας. Σικελὰς ἢ αὐτὰς, ἐκ ἀπειμότητος ἀνόμασεν, ἐπεὶ ὡς πορεύσιν, Σικελῶν τὸ εὐρημα. ἔ ἔσπεδ' ἀσπιδρα παρ' αὐτοῖς ὁ κότταβος. Bis. Ἀλλὰ τί κότταβος, τί κοτταβίς, καὶ κοτταβίζειν, δὲ πλειόνων Ἀθώμαος ἐν τῷ ἐνδεκῶν διδάσκει. ὅπου καὶ ἐρμηνεύει τὸ τ' λάττας ὄνομα, λέγων οὕτω καλεῖσθαι τὸ ἐκ τ' κύλικος ἐκπίπτον ὑγρὸν. ἐν ἣ τῷ ἰ. π. δὲ τέτων ἀκρίβειον. CHR. Κατὰ τὸν κοττάβον] De cottabis nos supra satis multa. Addeamus κατὰ τοὺς vocatos qui κάτω ἀγονται. Aliud autem est Aristotelis κατὰ τὸν in Meteoris, ubi distinguit θραῦσιν & κατάξιν. Nam illic fractio est, hic demissio pendula.

Σαλ. Οἶμοι καταγελᾶς. Τρ. ἀλλ' ἔτερον ὄψιν νέσω. Τὸν μὲν μὲν βιδον, ὡσπερ εἶπον ἔγχεον. Εντεῦθεν ἢ σαρπίσιος ἠρτημῶν Πλάσι γα πορεύσιν, κἄν τ' (οἱ γρήσει) Τὰ σὺν ἐν ἀγρῶ τοῖς οἰπέτασιν ἰσάται. Κρ. Ω δὲ σκάθαρτε δαῖμον ὅς μ' ἀπόλεσας Ὅτ' ἀπέδωκα γ' αἰπὴν ἤδ' ἐμναῖ πότε. Καὶ νῦν τί δράσω; τίς γὰρ αὐτ' ὠνήσει; Τρ. Πῶλε βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις. Εἰ γὰρ ἐπιπέδεια συρμαῖα μεξείν. Δο. Οἶμοι ὡ κραιοποιῶς ἀθλίως πεπεράγα μῆρ. Τρ. Οὐτὸ μὲν ἐπέπονθεν οὐδέν. Κρ. ἀλλὰ πῆ Εἰ ὅτι τοῖσι κραιοσιν ἐπιπέδεια γρήσει. Τρ. Εὰν τοιαυταῖσι μάθη λαβαῖ ποιεῖν, Ἀμεινον ἢ νῦν αὐτ' ἐποδώσει πολὺ. Κρ. Ἀπώμαρ ἢ δρυξέ. Τρ. μινδαμάς, ἐπεὶ τούτω γ' ἐγὼ τὸ δεσπῶτα ταῦτ' ὠνήσωμαι. Δο. Πόσον δίδως δῆτ'. Τρ. εἰ δὲ πειραθεῖεν δίζα Λάβοιμ' αὐτ' ἐς χείρας ἐκὰτ' ἢ δραχμῆς. Δο. Ὑβελζὸς μεσά χροσῶ μῆρ ὡ ταῖ ἐκ ποδῶν. Τρ. Νῆ τ' Δί' ὡς τὰ παιδία γ' ἠδὴ ἔξερχε) Οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δειρ' ἴνα Ἀπ' ἄσιν, ὡσαναβάλληται μοι δοκεῖ. Ἀλλ' ὅπ περ' ἄδιν ἐπινοεῖς ὡ παιδίον Αὐτὲ παρ' ἐμὲ σὰν πρῶτον ἀναβαλοῦ ἦτα δί. Π. Λ. Νῦν αὖτ' ὄπλοτέρον αἰ δρῶν ἀρχόμεθα. Τρ. παῦσαι Ὀπλοτέροις εἶδον. καὶ ταῦτ' ὡ τεισκακόλαιμον Εἰρηνῆς γ' οὕσης ἀμαδὲς Γ' εἰ καὶ κατὰ εἶδον. Π. Λ. Οἱ δὲ ὅπ δὴ χροσῶν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, Σὺ δ' ἔβαλον ῥινοῖς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσας.

TR. Rides eheu me. TR. at consilium aliud dabo: C Tu nempe plumbum, ut ante dixi, immittito, Atque hinc patellam pensilem addens sparsea Resti reininctam, habebis unde seruolis Ficus in agris possies appendere. GAL. O impiate demon ut per te occidi! Olim vicem horum quae vides minam dedi. Quid nunc miser faciam, quis ista nunc emat? TR. Faceffe in Aegyptum, atque vende Aegyptiis, Syrmeam ut ista metiantur cassides. HAS. Quam misera nostra est conditio Galearic? TR. At non male isti est. CAL. Sed quis est qui Cassides Vt tempora hac sunt vti perosthac volet. TR. Si discat ansas iste galeas addere, E Tum poterit illas carius diuendere. GAL. Abeamus o Hastaric. TR. minimè id quidem, Nam lubet ab isto praestinare lanceas. HAS. Quid polliceri vis pretii? TR. Findas modo Centumq; drachma ridicas mox emero. HAS. Iniuria ista est, quam citò discedimus? F TR. Nam per Iouem video puerulos egredi Mictumq; euntes forsan ad conuiuium Meditata quarunt quae canant exordia. At o puerule carminis si quid paras Prius hic apud me experius age nunc incipe. PVER. Rursus ab armigeris nunc incipiamus. TR. Abi aufer Cantare armigeros, infelicissime, pacis Tempore praesertim indocte, exsecraude puerile. PVER. Illi autem cum iam propè inirent praelia iuncti, Abijciunt scuta & clypeos umbonibus acres.

Σχόλια. Σπαρτίσιος ἠρτημῶν] τὸ μετὰ τὸν φησιν ἐκ δὲ σαρπίνια τρυτάνη γρήνη ἐκ αὐλοῦ τ'